

1. Kaupunginvaltuusto

joiden takana oli vain jonkun tietyn puoluenäkemyksen omaava ryhmittymä. Edelleen kaupunginhallitus oli todennut, että se on valtuuston päätöksen mukaan oikeutettu päättämään lainaehtojen yksityiskohdista, mikä menettely vastasi vakiintunutta käytäntöä ja oli myös kunnallislainsäädännön mukainen. Kaupunginvaltuusto päätti lääninhallitukselle antaa kaupunginhallituksen selostuksen mukaisen lausunnon (27. 1. 66 §).

Sittemmin merkittiin tiedoksi, että lääninhallitus oli 13.5. hylännyt valituksen kunnallislain 175 §:n nojalla, eikä ins. Enne korkeimman hallinto-oikeuden 15.8. antaman diaaritodistuksen mukaan ollut hakenut muutosta lääninhallituksen päätökseen, joten se oli lainvoimainen (7. 9. 520 §).

3. Oikeus- ja järjestystointa koskevat asiat

Ulosottovirasto. Vanhenemassa olevien kunnallisverojen perimisestä ulosottoapulaisille maksettavien korotettujen palkkioiden ja tehostettuun verojenperintään tähtäävien toimenpiteiden rahoittamista varten kaupunginvaltuusto oikeutti ulosottoviraston ylittämään määrärahojaan Muut palkkamenot enintään 1 mmk (19. 10. 682 §, ks. s. 21).

Rakennustarkastustoimisto. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä rakennustyön valvonnasta kaupungille suoritettavat korotetut maksut ja sisäasiainministeriö vahvisti 31.3. kaupunginvaltuuston päätöksen (9.3. 180 §, 27.4. 293 §, kunn. as. kok. n:o 29).

Raastuvanoikeuden vanhemmaksi oikeusneuvosmieheksi valittiin varat. Karl-Johan Boije (27. 1. 56 §, 6. 4. 257 §); nuoremmiksi oikeusneuvosmiehiksi valittiin varat. Liisa Jalanko, varat. Pentti Paavola ja varat. Abraham Wainer (9. 3. 179 §, 1. 6. 395 §, 5. 10. 643 §).

Kaupunginvaltuusto päätti suostua siihen, että raastuvanoikeuden odotushuoneessa saatiin myyntiautomaateissa pitää kaupan valmista ravintoa, kahvia ja virvoitusjuomia koko vuorokauden (5. 10. 645 §).

Järjestyshäiriöiden estämistä Suomenlinnan alueella koskeviin toimenpiteisiin ryhtymisestä olivat vt Procopé ym. tehneet 7.9. aloitteen, jossa viitattiin Suomenlinnan arvoon historiallisena nähtävyytenä ja valitettiin sitä, että sen jälkeen kun pääsy Suomenlinnaan oli tullut vapaaksi ja liikenneyhteydet sinne parantuneet, oli sinne myös pesiytynyt epäsosiaalisia aineksia, jotka häiritsivät sekä matkailijoita että saaren asukkaita. Aloitteentekijät olivat ehdottaneet, että kaupunginhallitus saisi tehtäväkseen yhteistoiminnassa muiden viranomaisten kanssa ryhtyä lujin ottein toimenpiteisiin järjestyshäiriöiden estämiseksi Suomenlinnassa. Yleisten töiden lautakunta oli ilmoittanut, että rakennusosaston puisto-osaston hoidossa oli eräitä alueita ja puistoja Suomenlinnassa, joita varten palkattiin kesäksi puistovartija. Järjestyshäiriöistä tuli puistovartijan ilmoittaa poliisille, koska vartijalta puutuivat poliisin valtuudet. Lautakunnan mielestä kuului järjestyksen pitäminen poliisilaitokselle ja varuskunnalle, jolla oli alueita Suomenlinnassa. Poliisilaitos oli ilmoittanut, että järjestyksestä huolehti I vartiopiiriin kuuluva Suomenlinnassa asuva konstaapeli. Vartiopiirin tiedossa ei ollut sellaisia järjestyshäiriöitä, joista aloitteessa oli mainittu. Miehistön vähyyden vuoksi ei saarelle voitu sijoittaa lisää poliisivoimaa.

Myöskin poliisilaitoksen mielestä tulisi varuskunnan asettaa partio valvomaan järjestystä iltaisin. Rannikkotyöstörykmentin komentajan käsityksen mukaan oli aloitteessa huomattavasti liioiteltu järjestyshäiriöitä. Kertomusvuoden kesäksi oli kuitenkin vilkkaimman matkailijakauden ajaksi asetettu kiertävä järjestyspartio huolehtimaan siitä, että sotilashenkilöt noudattivat järjestystä ja määräyksiä. Koska alueen hallintasuhteita oli muutettu eräillä sopimuksilla ja asiakirjoilla, katsoi varuskunnan päällikkö, että yleisen järjestyksen valvominen Suomenlinnan varsinaisten sotilasalueiden ulkopuolella kuului poliisiviranomaisille, joille paikalliset sotilasviranomaiset antaisivat tarvittaessa apua. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. riittäväksi selvitykseksi aloitteeseen (7.9. 604 §, 21. 12. 888 §).

Poliisivoiman lisäämisestä järjestyksen ylläpitämiseksi uusilla asuntoalueilla olivat vt Mäkinen-Ollinen ym. tehneet aloitteen, jossa esitettiin, että kaupunginvaltuusto antaisi kaupunginhallituksen tehtäväksi 1) tutkia ja selvittää, missä määrin poliisivoiman käytön lisääminen järjestyksen ylläpitämiseksi kaupungin uusilla asuntoalueilla sekä nuorisorikollisuuden ja ilkivallan ehkäisemiseksi niillä on tarpeen; 2) tehdä ehdotuksen kaupunginvaltuustolle kaupungin poliisivoiman tilapäisestä lisäämisestä ko. tarkoitusta varten sekä esityksen tekemiseksi edelleen sisäasiainministeriölle; sekä 3) tehdä ehdotuksen tarpeellisen määrärahan varaamiseksi tarkoitukseen. Myös poliisilaitos oli ilmoittanut todenneensa eräillä asuntoalueilla aloitteessa mainittua nuorisorikollisuutta ja ilkivaltaa, joten poliisilaitos oli yhtynyt aloitteentekijöihin siinä, että nuorisorikollisuutta ehkäisevässä toiminnassa oli tärkeintä ennakolta ehkäisevät toimenpiteet. Nuorison rikollisuus ja nuorison harjoittama ilkivalta, varsinkin kun se ilmenee ryhmärikollisuutena, olisi yritettävä estää jo alkuvaiheessa, mutta poliisilaitoksella ei nykyisin ollut mahdollisuutta poliisitoiminnan tehostamiseen. Poliisivoiman tilapäistä lisäämistä ei poliisilaitos puoltanut, koska uudet asuntoalueet tulevat jatkuvasti laajenemaan ja niiden nuorisorikollisuuskysymys tulee jatkuvasti olemaan ajankohtainen. Näin ollen poliisilaitos oli esittänyt, että kaupunginhallitus suhtautuisi myötenmielisesti poliisilaitoksen esityksiin poliisivoiman lisäämisestä. Kaupunginhallitus oli yhtynyt poliisilaitoksen mielipiteeseen poliisivoiman lisäämisen tarpeellisuudesta ja samalla viitannut siihen, että kaupunginhallitus v:n 1959 talousarvion yhteydessä oli puoltanut poliisilaitoksen esitystä 273 uuden poliisin viran perustamisesta nimenomaan kentällä suoritettavia poliisitehtäviä varten. Näistä oli eduskunta kuitenkin hyväksynyt perustettavaksi vain 20 uutta poliisin virkaa. Kertomusvuoden talousarviossa oli ehdotettu 260 viran perustamista, mutta näistä oli hyväksytty 12. V:ksi 1961 on ehdotettu 222 uutta virkaa kenttätoimintaa varten ja näistä oli hyväksytty vain 10. Nuorisotyölautakunta ja nuorisotyötoimikunta ovat ryhtyneet suunnittelemaan toimenpiteitä nuorison luonnollisen toiminnanhalun ohjaamiseksi oikeaan suuntaan ja nuorisotyön tehostamiseksi esikaupunkialueilla. Tässä mielessä oli sekä Herttoniemessä että Pohjois-Haagassa kertomusvuoden syksynä aloitettu nuorisokahvilatoiminta. Vielä kaupunginhallitus oli ilmoittanut edelleenkin tukevansa poliisilaitoksen pyrkimyksiä kaupungin poliisivoiman lisäämiseksi sekä tarkoituksia nuorisorikollisuuden ja nuorison aiheuttamien häiriöiden estämiseksi ennakolta ohjaamalla nuorison vapaa-ajanvietto oikeaan suuntaan. Kaupunginvaltuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta. (2. 11. 741 §).

Poliisin oikeuttamista perimään käteisellä sakkoja pienemmistä rikkomuksista

koskeva vt v. Frenckellin aloite päätettiin lähettää kaupunginhallituksen valmisteltavaksi (21. 12. 892 §).

Huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain voimassaoloajan pidentämistä koskevassa vt Laineen ym. aloitteessa oli todettu eduskunnan v:n 1959 joulukuussa tekemän päätöksen vuokrasäännöstelyn pidentämisestä vain kertomusvuoden kesäkuun loppuun saakka herättäneen vakavaa huolestumista helsinkiläisten asunnon-tarvitsijain joukossa, koska vuokrien oletettiin säännöstelyn päättymisen jälkeen kohoavan moninkertaisiksi. Tilastotoimiston v. 1955 suorittaman tutkimuksen mukaan oli asuntojen vajeus Helsingissä 13 600 huoneistoa ja uusien huoneiden tarve n. 34 000. Ahtaasti asuvia ruokakuntia oli 35 200 ja alivuokralaiskuntia 12 400. Ellei keittiötä laskettu asuinhuoneeksi, nousi ahtaasti asuvien ruokakuntien luku kaksinkertaiseksi. Aloitteentekijät katsoivat vuokrasäännöstelyn jatkamisen välttämättömäksi ja ehdottivat, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin tekemään Kaupunkiliitolle esitys, että tämä ryhtyisi kiireellisesti toimenpiteisiin vuokrasäännöstelyn voimassaoloajan pidentämiseksi yleensä ja erikoisesti Helsingissä. Kiinteistö-lautakunta oli todennut, että vuokrasäännöstely aloitettiin v. 1940 kohtuuttomien vuokrien ehkäisemiseksi. Parhaillaan voimassaolevien vuokrasäännöstelymääräysten mukaan oli perusvuokra laskettu pitämällä lähtökohtana v:n 1939 vuokraa, mihin sitten korotukset oli sallittu määrätyn indeksin perusteella laskien. Säännöstelymääräysten mukaisen vuokran alhaisuus johti käytännössä asianomaisten asuntojen rappeutumiseen. Valtioneuvosto oli asettanut kertomusvuoden tammikuussa komitean selvittämään asuntotilannetta säännöstelyn alaisilla paikkakunnilla ja tekemään mahdollisia esityksiä säännöstelyn suhteen. Kiinteistölautakunnan mielestä ei asian tässä vaiheessa ollut aihetta enempisiin toimenpiteisiin. Lautakunnan vähemistö oli ollut sitä mieltä, että aloitteesta olisi ollut annettava puoltava lausunto. Kaupunginvaltuusto päätti kehottaa kaupunginhallitusta tarkoin seuraamaan huoneenvuokrasäännöstelyyn liittyvien kysymysten käsittelyä valtioneuvostossa sekä ryhtymään tarpeen vaatiessa mahdollisiin toimenpiteisiin (27. 1. 97 §, 6. 4. 283 §).

4. Palotointa koskevat asiat

Palolaitoksen johtosäännön muuttaminen. Merkittiin tiedoksi, että korkein hallinto-oikeus oli 26.11.1959 antamallaan päätöksellä kumonnut kaupunginvaltuuston v. 1958 (ks. s. 28) tekemän päätöksen, joka sisälsi lisäyksen palolaitoksen johtosäännön 24 §:ään ja koski palolaitoksen viranhaltijan velvollisuutta tilittää kaupunginkassaan palkkiot eräistä suorittamistaan katsastuksista (10.2. 100 §, kunn. as. kok. n:o 13, ks. v:n 1959 kert. s. 35). Kaupunginvaltuusto päätti, että palolaitoksen johtosäännön 24 §:ään lisätään uusi 5. momentti. Tämä sisälsi määräyksen, että palopäällystöön kuuluvan viranhaltijan, joka peri itselleen palkkion suorittamistaan katsastuksista, tuli itse kustantaa kaikki katsastuksesta aiheutuvat kulut (1.6. 423 §, kunn. as. kok. n:o 58).

Viranhaltijat. Palolaitokseen päätettiin 1.1.1961 lukien perustaa 20. palkkaluokkaan ja IV kielitaitoluokkaan kuuluva ruiskumestarin virka (30.11. 822 §).

Autojen vakuuttaminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti palolautakunnan ylittä-